

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 17 września 2010 r. — G. A. P. Peeters-van Maasdijk przeciwko Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen**

**(Sprawa C-455/10)**

(2010/C 328/29)

*Język postępowania: niderlandzki*

#### **Sąd krajowy**

Centrale Raad van Beroep

#### **Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

*Strona skarżąca:* G. A. P. Peeters-van Maasdijk

*Strona pozwana:* Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

#### **Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 71 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1408/71<sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że artykuł ten znajduje zastosowanie wobec pracownika, który przenosi się z miejsca zamieszkania położonego w regionie przygranicznym po zakończeniu zatrudnienia ale w trakcie pobierania świadczeń z tytułu niezdolności do pracy do innego państwa członkowskiego niż państwo właściwe?
- 2) Czy art. 45 TFUE i 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że taki przepis jak art. 19 ust. 1 lit. f) WW, zgodnie z którym odnowienie prawa do świadczeń z tytułu bezrobocia zależy od tego czy dana osoba zamieszkuje na terytorium Niderlandów, nawet jeżeli mieszka ona w bezpośrednim sąsiedztwie granicy z Niderlandami i jest w pełni ukierunkowana na niderlandzki rynek pracy jest ze wspomnianymi przepisami zgodny?

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 17 września 2010 r. — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) przeciwko Administración del Estado**

**(Sprawa C-456/10)**

(2010/C 328/30)

*Język postępowania: hiszpański*

#### **Sąd krajowy**

Tribunal Supremo (Hiszpania).

#### **Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

*Strona skarżąca:* Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)

*Strona pozwana:* Administración del Estado

#### **Pytania prejudycjalne**

Czy wykładnia art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawnego art. 285 TWE) pozwala na uznanie, że wynikający z hiszpańskiego prawa zakaz prowadzenia działalności w zakresie przywozu wyrobów tytoniowych z innych państw członkowskich, obowiązujący podmioty prowadzące punkty sprzedaży detalicznej wyrobów tytoniowych, stanowi zabronione przez traktat ograniczenie ilościowe w przywozie lub środek o skutku równoważnym?

**Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) wydanego w dniu 6 lipca 2010 r. w sprawie T-401/09 Luigi Marcuccio przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 21 września 2010 r. przez Luigiego Marcuccię**

**(Sprawa C-460/10 P)**

(2010/C 328/31)

*Język postępowania: włoski*

#### **Strony**

*Wnoszący odwołanie:* Luigi Marcuccio (przedstawiciel: Giuseppe Cipressa)

*Druga strona postępowania:* Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

#### **Żądania wnoszącego odwołanie**

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

— uchylenie w całości, bez żadnych wyjątków, postanowienia szóstej izby Sądu z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie T-401/09 Marcuccio przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej

— orzeczenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji, będąca podstawą zaskarżonego postanowienia, jest dopuszczalna w całości i bez żadnych wyjątków;

a także o:

— tytułem żądania głównego, uwzględnienie w całości i bez żadnych wyjątków żądań zawartych w skardze wniesionej w pierwszej instancji oraz nakazanie stronie pozwanej w pierwszej instancji zwrotu skarżącemu wszystkich kosztów i wynagrodzeń zapłaconych przez niego w związku ze sprawą we wszystkich instancjach.

### Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżone postanowienie jest niezgodne z prawem w szczególności z następujących powodów: a) błędne, nieprawidłowe i nieracjonalne rozumienie i stosowanie zasad prawa dotyczących odpowiedzialności deliktowej oraz nieuzasadnione i nielogiczne odejście od orzecznictwa Unii Europejskiej w tym zakresie; b) całkowity brak uzasadnienia, oczywisty błąd w ocenie, zignorowanie i wypaczenie okoliczności faktycznych, myląca, niepełna i błędna ocena dowodów przedstawionych przez skarżącego, naruszenie obowiązku *clare loqui*, niespójność, apodyktyczność, arbitralność, nieracjonalność i brak zasadności; c) brak orzeczenia Sądu w przedmiocie fundamentalnych aspektów sporu i nieprzeprowadzenia jakiegokolwiek dochodzenia; d) uchylenie się od spoczywającego na sądzie obowiązku oparcia swych stwierdzeń, w tym w zakresie oceny dowodów, na zasadach doświadczenia i zdrowego rozsądku; e) błędne, nieprawidłowe i nieracjonalne rozumienie i stosowanie zasad prawa dotyczących dowodzenia i ciężaru dowodu przed sądem.

---

**Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 14 lipca 2010 r. w sprawie T-570/08 Deutsche Post AG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 września 2010 r. przez Deutsche Post AG**

**(Sprawa C-463/10 P)**

(2010/C 328/32)

*Język postępowania: niemiecki*

### Strony

*Wnosząca odwołanie:* Deutsche Post AG (przedstawiciele: J. Sedemund i T. Lübbig, adwokaci)

*Druga strona postępowania:* Komisja Europejska

### Żądania wnoszącej odwołanie

- 1) uchylenie w całości postanowienia Sądu (pierwsza izba) z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie T-570/08;
- 2) oddalenie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez Komisję przed Sądem;
- 3) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 października 2008 r. w sprawie „nakazu udzielenia informacji” na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia

(WE) nr 659/1999 w postępowaniu „Pomoc państwa C 36/2007 — Niemcy; pomoc państwa na rzecz Deutsche Post AG”;

— obciążenie Komisji kosztami.

### Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszego odwołania jest postanowienie Sądu, którym odrzucił jako niedopuszczalną skargę wnoszącej odwołanie na skierowany do Republiki Federalnej Niemiec nakaz udzielenia informacji Komisji z dnia 30 października 2008 r. w postępowaniu dotyczącym pomocy państwa na rzecz wnoszącej odwołanie.

W niniejszym odwołaniu zasadniczą kwestią jest to, czy i w jakich warunkach zaskarżalna jest decyzja Komisji w sprawie udzielenia informacji na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Zdaniem wnoszącej odwołanie skarga na decyzję nakazującą udzielenie informacji, którymi dysponuje tylko ona, jest dopuszczalna, jeżeli kwestionuje się w niej dotrzymanie przesłanek proceduralnych art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 659/1999 i konieczność żądanych informacji.

Sąd natomiast zaprzeczył dopuszczalności takiej skargi, opierając się zasadniczo na tym, że decyzja w sprawie udzielenia informacji nie ma skutków prawnych. Chodzi o zwykły środek tymczasowy, który służy jedynie przygotowaniu decyzji ostatecznej.

Wnosząca odwołanie podnosi w nim pięć zarzutów:

- 1) Sąd nie uwzględnił w zaskarżonym postanowieniu, że decyzja w sprawie udzielenia informacji jako wiążący akt prawny Unii podlega kontroli sądów europejskich. Państwo członkowskie jest bezwzględnie zobowiązane do udzielenia żądanych informacji na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 659/1999 w związku z art. 288 ust. 4 TFUE i ze względu na zasadę lojalnej współpracy z art. 4 ust. 3 TUE. Ponieważ decyzja ta musi być wykonana przez państwo członkowskie, obowiązek udzielenia informacji przenosi się bezpośrednio na wnoszącą odwołanie, która jest w (wyłącznym) posiadaniu żądanych informacji.
- 2) Sąd nie uwzględnił ponadto, że byłoby sprzeczne z gwarancją ochrony prawnej w prawie Unii, gdyby państwo członkowskie i bezpośrednio zainteresowane przedsiębiorstwo musiały udzielić każdej dowolnej informacji zażądaną przez Komisję na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 659/1999 i to bez względu na to, czy w ogóle zostały spełnione przesłanki procesowe określone w art. 10 ust. 3 i czy żądane informacje mają jakikolwiek związek z celem postępowania kontrolnego w zakresie danej pomocy państwa.